

הקדוש ברוך הוא, והוא לא שורה בה עד שמתלבנת באש הגדולה, שפטותם (ירמיהו) הלא כה דברי פאש נאם ח'. ובאש זו, אם בצל הוא מתחפוץ, ואם אכן הוא - נמות.

ובימין, שם תורה שבכתב, שהוא מים - (ויקרא יט) ותורה ממקורו, ונטהר בה מצער, וטמא מטה, זוב, וטמא בכל מני שערן. זה שפטותם (ירוקל לו) וזרקתי עליכם מים ותחרפים וגוי.

בעמוד האמצעי כל' מתיחתת בבעלה, שהיא אש, אחר שמתקדשת בשמאלו וגתרת במאי מקווה בימין, ואומרים על כל' פsch: כל'ים שנשחתפו בהם בזונן, מטבחים בזונן והם טהורים. אותן נשמות שהן מצד הרחמים, והן רחמים, בעלי חן וחסד, לא צריכים להתרה בימים פושרים כבינוניים. כל' שבן בחמי גרים, דבון מתקין רשיים גמורים, כל' שבן בחמי חמוץ, דבון מתקין רשיים גמורים, דמחייב גריםיו באש דיאר הרע. ועליהם אמר, כל דבר אשר יבא באש. בגין דזוהמא דלהון נפייש. אבל צדיקים גמורים בזונן. ועליהם אמר, כל המשים רוח בין הדקקים מצנין לו גיהנום.

ואם נשמות חמורות, שהם ככל' חרס - שבירתן זהה להרטן, כמו שנאמר נשברות, גתרות. וסוד הדבר - (מלחים נא) זבחי אליהם רוח נשברת וגוי. אבל אומם שימושים רוחנית שבתורה שבכתב ובתורה שבבעל פה, שהם אש ומים, ואומם שימושים רוחנית בתורה, שהיא אור, בסודות המורה, בתורה, שהיא אור,

שפטותם בה (משלו) ותורה אור, הם גתרות בה.

יעוד בפרק הרואה: הרואה תמים בחלום, פמו עונתו. בגין שפטותם בה (משלו) ותורה אור, הם גתרות בת ציון.

דגבורה אליה שורף. דגשmeta אליה מאנא דקודשא בריך הוא, ואיה לא שרי בה, עד דאתלבנת באש דגבורה, דכתיב, (ירמיה כה) הלא כה דברי באש נאם ח'. ובاهאי אש, אם בצל הוא מתחפוץ, ואם אכן הוא נמות.

ובימין (נ"א ובכ"א) דתפנן תורה שבכתב, דאיידי מים, (ויקרא יט) ותורה ממקור דמיה, ואתרכבי בה מצער, וטמא מטה, זוב וטמא בכל מני שערן. (דף קג ע"א) הרא הוא דכתיב, (ירוקל לו) וזרקתי עליכם מים תורהם ותחרפים וגוי.

בעמוד האמצעיתא מאנא אתיחתת בבעלה, דאיידי אתחטא, במר דאתקדשת בשמאלו, ואתרכבת במאי מקונה בימין, ואומרים על מאני דפסחא, כל'ים שנשחתפו בהן בזונן, מטבחים בזונן, והן טהורים. איןון נשמתין דאיינו מסטרא דרחמי, ואינו רחמים, מארי חנא וחסידא, לא צריכין לאדרבא בימים פושרים בבינויים. כל' שבן בחמי חמוץ, דבון מתקין רשיים גמורים, דמחייב גריםיו באש דיאר הרע. ועליהם אמר, כל דבר אשר יבא באש. בגין דזוהמא דלהון נפייש. אבל צדיקים גמורים בזונן. ועליהם אמר, כל המשים רוח בין הדקקים רוח בין הדקקים, מצנין ליה גיהנם.

ואיל נשמתין חמוריים, דאיינו פמאני חרס, שבירךן זו היא טהרתן. כמה דעת אמר נשברות, גתרות. ור' דמללה, (מלחים נא) זבחי אליהם רוח נשברת וגוי. אבל איינו דמשתדלין באורייתא דרבנן ובאורייתא דבעל פה, דאיינו אש ומים, ואינו דמשתדלין ברייז דאוריתא, דאייה אור, דכתיב בה, (משלו) ותורה אור, באורייתא איינו מתקין בה.

יעוד בפרק הרואה, הרואה תמים בחלום, פמו עונתו. בגין שפטותם בה (משלו) ותורה אור, הם גתרות בת ציון. בגין